

Pancartes al Barri Vell

Text > **BLAI GASULL**

Dibuix > **IVÁN GARCÍA**

Des de fa més o menys un any, als balcons dels edificis del Barri Vell de Girona hi ha, a més de les estelades i de la resta de teles reivindicatives relacionades amb la causa nacional, unes pancartes que reclamen més barri i menys pisos turístics. Responen a un neguit que ha anat creixent: a la sensació que la quantitat de turistes que acull Girona està modificant d'una manera inassumible la vida al barri més distintiu de la ciutat. Si les companyies aèries de baix cost van transformar el turisme en la primera dècada d'aquest segle, en la segona sembla que el *house sharing* i això que en diuen *economia col·laborativa* estan fent-ho anar tot cap per avall. I si Ryanair és la companyia emblemàtica del baix cost, Airbnb l'és del *house sharing*.

L'aire que precedeix el *bnb* de *bed and breakfast* remet als matalassos inflables, *airbed* en anglès, perquè Airbnb va néixer a San Francisco el 2008 quan dos dissenyadors van comprar tres matalassos inflables per allotjar esporàdicament gent al seu pis i així rebaijar les càrregues del lloguer. La seva història té pràcticament tots els ingredients de les històries de les empreses emergents, i si en comptes d'haver llogat una habitació haguessin llogat un garatge, ja els tindria tots.

La plataforma permet que, per mitjà de les xarxes, els hostes es posin en contacte amb amfitrions que volen treure rendiment a aquella part de l'habitatge o a aquella segona residència que no utilitzen. L'amfitrió pot treure uns calés extres i l'hoste pot allotjar-se en una casa de veritat, en un habitatge autèntic del país que visita. Això teòricament, perquè aquestes coses se sap com comencen però no com acaben, i parlar d'Airbnb com a exemple d'economia col·laborativa a hores d'ara segurament ja és poc adequat. La plataforma ha crescut exponencialment, i més que un espai d'intercanvi ha esdevingut una eina amb la qual els professionals s'aprofiten de la mala regulació del sector. Els costos externs de tot plegat són la desnaturalització dels barris i un increment dels lloguers que expulsa els habitants dels centres de les ciutats, convertits, així, en espais de monocultiu turístic. L'Ajuntament de Girona posa en dubte, per ara, la magnitud de la tragèdia, i ha rebutjat la moratòria que proposaven

els veïns, però només cal anar al web d'Airbnb (que és la insígnia però no l'única plataforma) per veure que a Girona s'hi anuncien gairebé 900 habitatges (l'any 2013 n'hi havia 51), dels quals més del 80 % són apartaments sencers i gairebé un 70 % són gestionats per multipropietaris.

Amb aquest estat de coses és fàcil donar la raó als veïns de les pancartes. Una altra cosa és veure si hi podrem trobar una solució local, perquè Airbnb s'ha convertit en un d'aquests gegants globals a qui les multes fan pessigolles i que té diners a cabassos per gastar-se en advocats o *lobbistes* a Madrid o a Brussel·les. El naixement de la plataforma Més Barri, Menys Pisos Turístics és un símptoma del problema però també, a la vegada, un signe que el barri no està tocat de mort i que el veïnat encara se sent part d'una comunitat i té ganes d'ocupar-se'n. Confiem que no s'hi hagin posat massa tard.

